

Драги наш Мићо,

када одлази човек који је својим ближњим толико радости пружао, јавља се туга, али поплава сећања на заједничке тренутке радости је толико снажна, слике упечатљиве, само навиру...

Увек си сваком нашем дружењу давао свој печат, заоденут давањем, љубављу.

У твојој Азбуковици, твом Шапцу, твојој Митровици, широм велике нам лепе земље, Али и у ближем и даљем окружењу, све до српских села у далекој Украјини, слике су задовољства дружењем са тобом и добрим људима које смо сусретали.

Твој донаторски допринос уређењу Дома на Рајцу, поноса нашег планинарског друштва Победа, заиста је велики. Цењен је и поштован. И последњи наш сусрет у Митровици са посетом изложби твојих архитектонских радова, говори о уважавању и топлим осећањима твојих планинара према теби.

Исијавао си доброту, љубав и она ти се је враћала... од твојих планинара, твојих ближњих, дивне деце, дивне Пауне...

На незаборавном јубиларном срастању у твом и нашем Дому на Рајцу, зажелели смо, да ти у животу претекне чаша меда!

Заиста ти је претекла, драги Мићо...

